

«Είμαστε όλοι Ιησούιτες»

Derk Jan Errink // Τετάρτη, 10 Οκτ. 2012

Υπάρχουν πολλοί λόγοι για να παρακολουθούμε στενά τον Herman van Rompuy, τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (τότε). Στις αρχές Σεπτεμβρίου (2012), ο Van Rompuy μίλησε στον **«Διαθρησκευτικό Διάλογο»** στη Φλωρεντία. Ο παγκόσμιος Τύπος δεν το πρόσεξε, αλλά ευτυχώς υπήρχε ακόμα το «Katholiek Nieuwsblad» από τον Den Bosch, το τελευταίο καταφύγιο της Ρώμης στις Κάτω Χώρες. Η εφημερίδα ανέφερε με υπερηφάνεια τον Van Rompuy ότι ανακοίνωσε: **«Είμαστε όλοι Ιησούιτες»**. Αναφερόταν σε εκείνους τους εξέχοντες Ευρωπαίους ηγέτες με τους οποίους αναπτύσσει την αρχιτεκτονική για τη μελλοντική Ευρώπη. Δημιουργεί «άθραυστους δεσμούς». **Υπάρχει λοιπόν ένα «Jesuits International».**

Για ποιους ανθρώπους μιλούσε ο Van Rompuy, ο οποίος ο ίδιος εκπαιδεύτηκε από τους Ιησούιτες στο Κολλέγιο Sint-Jan Berchman στις Βρυξέλλες; Πρώτα απ' όλα, υπάρχει (2012) ο **José Manuel Barroso**, Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Δεύτερον, υπάρχει ο **Jean-Claude Juncker**, πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου και πρόεδρος του Euro-group. Ο Van Rompuy αναφέρει επίσης τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ECB), **Mario Draghi**, ο οποίος εκπαιδεύτηκε στο Ινστιτούτο Roman Jesuit Instituto Massimiliano Massimo. Ο Ιταλός πρωθυπουργός **Mario Monti** και ο Ισπανός συνάδελφός του **Mariano Rajoy** διαμορφώθηκαν επίσης από κολέγια Ιησούιτών, πρόσθεσε ο Van Rompuy. Ευτυχώς(;) υπάρχει η **Ανγκελα Μέρκελ**, η πεισματάρα κόρη ενός κληρικού από την πρώην DDR, που ενεργεί ως αντίβαρο.

Ακούγοντας τον Van Rompuy, θα παρατηρήσετε αμέσως τις ομοιότητες των Ιησουιτών με την Ευρώπη. **Οι Ιησούιτες διαμόρφωσαν την εμπροσθοφυλακή της Καθολικής Εκκλησίας, όπως η Ευρωπαϊκή ελίτ είναι η εμπροσθοφυλακή της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.** Και οι δύο αυτοπροβάλλονται ως «η ελίτ», υπερυψωμένη πάνω από τους απλούς ανθρώπους. Οι μέθοδοι τους είναι πολύ παρόμοιες. Ένα περίπλοκο ψέμα ή σκόπιμη εξαπάτηση επιτρέπεται όταν πλαισιώνεται προς το συμφέρον του μεγαλύτερου στόχου. Ένας σχεδόν περιορισμένος κυνισμός χαρακτηρίζει τη στάση απέναντι στον κανονικό πολίτη, τον αμαθή ανόητο, ο οποίος μέσα σε μια δημοκρατία πρέπει να προστατευθεί από τον εαυτό του. Οι καθολικές και ευρωπαϊκές ελίτ εργάζονται μέσα από εσωτερικούς κύκλους. Τα υπόλοιπα είναι πεζογραφία. Οι Van Rompuy, Barroso, Monti και Rajoy είναι συχνά επισκέπτες των παπικών ακροατηρίων.

Δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι αυτή η νοοτροπία αφήνει ίχνη στις ευρωπαϊκές δομές και μεθόδους εργασίας. Η ECB (ΕΚΤ) έχει Διοικητικό Συμβούλιο είκοσι τριών μελών, μεταξύ των οποίων και τα έξι μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής. Η ρύθμιση της ΕΚΤ είναι ελάχιστα διαφορετική από το Βατικανό. Το Διοικητικό Συμβούλιο δεν προσλαμβάνει γυναίκες, δεν λογοδοτεί στο Κοινοβούλιο και τα πρακτικά των συνεδριάσεων του θεωρούνται ιδιωτικά. Η Αμερικανική Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ και η Τράπεζα της Ιαπωνίας πρέπει να δημοσιεύσουν τα πρακτικά από τις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου. Η ΕΚΤ διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στη ζώνη του ευρώ, μετακινώντας γύρωθεν δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά κανείς δεν ξέρει πώς λαμβάνει αποφάσεις η τράπεζα στη Φρανκφούρτη. Τουλάχιστον ο Πάπας είχε έναν μπάτλερ που απεκάλυπτε τα μυστικά!

Βεβαίως, οι Ευρω-Ιησούιτες είναι πνευματικά ανώτεροι. Είναι πολύ πιο έξυπνοι από τον Guy Verhofstadt, ηγέτη του Φιλελεύθερου τμήματος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Πράσινο ομόλογό του Daniel Cohn-Bendit. Στο βιβλίο τους **«Για την Ευρώπη!»** Φωνάζουν τους στόχους τους με γεμάτα τα πνευμόνια τους: **μια ομοσπονδιακή Ευρώπη με μία κυβέρνηση, έναν ευρωπαϊκό φόρο και έναν στρατό.** Το μόνο που λείπει είναι μία μυστική

υπηρεσία και ένας ηγέτης, οπότε η Ευρώπη επιστρέφει στο σημείο που ξεκίνησε.

Βάλτε το σε δημοψήφισμα και οι «Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης» περιορίζονται στην Ιταλία και το Βέλγιο.

Ακόμη πιο σαχλή είναι η «τελική έκθεση» μερικών Υπουργών Εξωτερικών για το μέλλον της Ευρώπης. Η έκθεση υπογράφεται από έντεκα από τα είκοσι επτά κράτη μέλη· μειοψηφία, μεταξύ αυτών οι Κάτω Χώρες. Ο συνηθισμένος ύποπτος, το ΗΒ, δεν υπέγραψε και ούτε η Σουηδία ούτε η Φινλανδία. Από τα νέα κράτη μέλη, μόνο η Πολωνία υπέγραψε. **Το συμπέρασμα της ομάδας:** «Το ευρώ είναι το πιο ισχυρό σύμβολο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης». Οι πολλές επιχειρήσεις διάσωσης και ταμεία έκτακτης ανάγκης αγνοούνται εύκολα. Μερικοί από τους έντεκα υπουργούς (δεν είναι σαφές ποιοι) υποστηρίζουν έναν ευρωπαϊκό στρατό. Ένας τέτοιος στρατός αναμφίβολα θα είναι μια χάρτινη τίγρη, γιατί οι στρατοί των χωρών του ευρώ συρρικνώνονται γρήγορα ως αποτέλεσμα της κρίσης. Παραδόξως, η Ελλάδα ξοδεύει για το στρατό της, κατά κεφαλή, τα περισσότερα! Ωστόσο, η Ελλάδα δεν υπέγραψε. Εν ολίγοις, αυτοί οι έντεκα υπουργοί, όπως μια αποπροσανατολισμένη ομάδα ποδοσφαίρου, υπερέχουν στο σκοράρισμα στο δικό τους δίχτυ.

Αυτό είναι κάτι που δεν θα συνέβαινε ποτέ στους Ευρω-Ιησουίτες. Η έκθεσή τους «Προς μια πραγματική Οικονομική και Νομισματική Ένωση» αποτελείται μόνο από «δομικά στοιχεία» και «προτάσεις». Η έκθεση προτείνει την εφαρμογή ενός ευρωπαϊκού συστήματος εγγύησης καταθέσεων. Τίποτα βέβαιο δεν είναι δραματικό, είναι απλώς μια πρόταση. Σε μια ανώδυνη άσκηση λέξεων οι πολίτες διαμορφώνονται σε μια διαδικασία σκέψης που τους ξεπερνά. Μόλις συνειδητοποιήσουν τι κτίσμα πρόκειται να δημιουργήσουν αυτά τα δομικά στοιχεία, είναι ήδη παγιδευμένα σε αυτό. Ότι συνηθιζόταν να είναι προτάσεις θα είναι τελεσμένο και εκείνοι που αντιτίθενται χαρακτηρίζονται ως παράλογοι και εριστικοί, ως λαϊκιστές.

Εν τω μεταξύ, ο ουδέποτε εκλεγμένος πρωθυπουργός Μόντι ανακοίνωσε ότι θα ξεκινήσει μια ευρωπαϊκή εκστρατεία κατά του «λαϊκισμού». Ο Βαν Ρομπούι, που επίσης δεν εξελέγη ποτέ, του έδωσε αμέσως την υποστήριξη του. Ο Μόντι είχε δηλώσει νωρίτερα ότι τα εθνικά κοινοβούλια δεν πρέπει να παρεμποδίζουν τους Ευρωπαίους ηγέτες, αναφερόμενος έτσι στη γερμανική Ομοσπονδιακή Ομοσπονδία. Πρέπει να είναι «μορφωμένοι». Οι Ιησουίτες οδηγούν τους ανθρώπους, οι οποίοι με τη σειρά τους πρέπει να ακολουθήσουν. Τι είναι ο λαϊκισμός σε αυτούς; Είναι ο «ανίδεος» που αρνείται να ακολουθήσει: τους θυμωμένους Έλληνες, τους διαμαρτυρόμενους Ισπανούς, τους ενδιαφερόμενους Γερμανούς και τους Ευρω-κριτικούς Ολλανδούς. Μια Ευρώπη με μια τέτοια ελπιστική νοοτροπία χρειάζεται μια Μεταρρύθμιση, αλλά αυτό είναι κάτι που το Jesuits International μισεί. Τι ενοχλητικός λαϊκιστής ήταν, ο Martin Luther!

<https://www.djeppink.eu/en/blog/we-are-all-jesuits>

Εκτυπώσιμο: <https://www.imdleio.gr/diaf/2020/all-jesuits-gr.pdf>